

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

III. Vtrum resurrectionem absolute sustulerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A si ma sit sphaerica, futurum quoque ut in globum anima perfectiores à mortuis suscitatae rotundentur. Ex ea praeterea assertionione, quae animis pro criminum modo corpora plus minusve crassa imponi sciscit, efficitur illud, diversum fore resurgendi modum; splendidiusque ac subtilius inuitas corpus animas, quae in virtutibus seise, dum in terris agunt, diligentius exercent; quae contra prorumpunt in vitia, densioribus ac rudioribus corporibus adjunctam iri. Nunc utrum doctrinae suae ordinem ac consecutionem Origenes tenuerit, ex aliorum criminationibus, ipsiusque scriptis, expendamus.

III. Accusatum eum refert Pamphilus, quod resurrectionem mortuorum absolute sustulerit, atque hanc criminationem septimo loco positam confutat. Epiphanius Har. 64. cap. 11. conatum ait eum in Commentario in Psalmum 1. *ἐν τῷ 17 εὐὸν ἡμῶν συμβαίνοντων*

B *αὐτῶν* ἢ ἂν τις ἀσέβητος ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐλπίδος ἢ ὁμοιωθῆναι. Idem cap. 63. subdole eum ait & vafre resurrectionis nomen admittere; rem ipsam institari; quippe qui corpus neutriquam resurgere, sed solam animam decernat; animam autem non resurgere, quae non cadit, nec extinguatur; corpus quoque iuxta ipsius sancita non resurgere; nihil igitur resurgere, nec ullam proinde mortuorum esse resurrectionem. Itaque Augustinus ad Quodoultdeum Har. 43. resurrectionem ab Origenis sectatoribus negatam scribit. Hieronymus in Epist. 59. ad Avit. cap. 1. dixisse Origenem tradit *corporales substantias penitus dilapsuras; aut certe in sine omnium hoc esse futura corpora, quod nunc est aether, & caelum, & si quod aliud corpus sincerius & purius intelligi potest*; tum addit: *Quod cum ita sit, quid de resurrectione sentiat perspicuum est.* Deinde verba Origenis in eandem conspirantem sententiam sequentibus capitibus producit. Similia carpit in Iohanne Hierosolymitano Epist. 61. ad Pammach.

C Quo & illud pertinet quod scripsit libr. 12. in Ezech. 40. *Non quod iuxta sacrissimam haeresim corpora abolenda credamus.* Theophilus Alexandrinus Epist. Pasch. 2. inter caetera etiam resurrectionem à mortuis, quae spes salutis nostra est, ita corrumpit & violat (Origenes) ut audeat dicere corpora nostra rursus corruptioni & morti subiacentia suscitari; & postea: *Dicit corpora quae resurgant post multa saecula, in nihilum dissoluenta, nec futura aliquid, nisi cum de caelorum mansionibus anime ad inferiora dilapsae indigerint nobis, quae alia rursus fiant, prioribus omnino delitis*; tum infra: *Quod si ut falso putat Origenes, non solum corruptibile, sed & mortale corpus est suscitandum, ergo unum atque idem corruptio & incorruptio.* Alter eius locus adversus hanc haeresim ex quadam Epistola ad Sanctos qui erant in Saeculo, depromitur à Iustiniano in Epistola ad Menam; nec

D non & locus ex Epistola Cyrilli ad Monachos qui erant in Phua, quo significatur anathemati subiectum fuisse Origenem, quod mortuorum resurrectionem negaverit. Huic Epistolae ad Menam geminum subiungitur ex Origene testimonium hoc errore adpersum; aliud ex libr. 2. *περὶ ἀρχῶν*, quo corpora ab omnibus depositum, & in nihilum redactum iij statuitur, cum Deo omnia subijcerentur; rursusque futura corpora, si rationales à superioribus descendant: aliud ex libro quarto, quo idem significatur. Queritur praeterea Iustinianus apud Quintam Synodum, in Epistola quam descripsit Cedrenus, affirmare Origenistas, *ὅτι πᾶσι τοῖς ὄντιν ἡμῶν συμπίπτει ἀσείρησι, αὐτῶν τῶν κυρίων πνεύματι διατηρούμενα τὸ ἴδιον σείρησι, & τῶν ὄντων ἀπὸ τῶν, καὶ ὅτι ἀκαμίζοντι* πάλιν ἀπάρτες εἰς τὸ αὐτὸ ἐνθάδε, καὶ ἕπονται ἰσο, καὶ δὲ ἐν τῷ αἰετῶν ἰσὺν. Corpora penitus interire, iiso Domino primam deponente propriam corporum,

E & reliquis omnibus; & omnes rursus ad eandem unitatem redire, & mentes fieri, cuiusmodi antea erant. Itaque propter sublatam corporum resurrectionem damnatum fuisse à Synodo Quinta Origenem testatur Photius in libello De Synodis, & Auctor incertus libelli De Synodis, qui in Iustellina Bibliotheca Iuris Canonici insertus est, & Canon primus Synodi Quinifextae, & Cedrenus. Placitum huic idem adferunt Sophronius in Epistola ad Sergium, & Anonymus apud Photium Cod. 117. & Iohannes Damascenus in libro De haeresibus, & Constantinus Harmenopolus in libro De sectis, & ante eum Glycas Annalium Part. 3. quamvis Parte 4. corpora quidem resurrectura, sed non eadem censuisse ipsum asseveret. Denique Cyriacus apud Symeonem Metaphrastem dixisse ait Origenistas Novae Laurae in Palaestina, *corpora nostra quae habuerimus ex resurrectione, esse penitus recitura ad incertam, & Christi primi.*

IV. Ab his criminibus purgat Adamantium quod supra demonstravimus, creatum nihil, ex decreto Origenis, corpore carere, unde sequitur vel injuriam huic facere, qui sensibile eum ferunt penitus interitura corpora, & in nihilum dissolventa, vel ipsum certe, juxta morem Scripturae, interitum appellasse instaurationem & in melius mutationem: sic enim Methodius Har. 64. cap. 32. *ἴσθες ἢ γεγραπὸς λέξεν ἡμῶν εἰς τὸ κρείττον καὶ ἐσθλοτέρων διακατάστασιν τούτων τῶν ὄντων μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν, ἵδον τὰ πνεύματα ἡμῶν διαδοῦμεν ἡμῶν εἰς τὸ θαυμάσιον ἀπὸ πάντων ἑκάστου αὐγῶν.* Morem hunc esse dicemus Scripturae, ut mundi instaurationem, atque in melius & praestantius mutationem, interitum appellet, ut pote intereunte priore forma, dum in pulchriorem formam convertitur. Purgat eum quoque Hieronymus in Epistol. ad Pammach. cap. 8. cum ipsum scribit mediam tenuisse viam inter Catholicos, veram carnis resurre,